

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Epistola Campiani ad Consiliarios Reginae. Ibidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1580.

coronauit, erat enim Domino Talbotto à sacris: at tumultus in aduersam Tamis ripam delatus aduertit consultantes periculi, maturauitque discessum.

Animaduertat *Personius*, in eâ quam ad interiora Regni susceperat profectioe maiori cum libertate atq; spe fructus operam collocari posse regiones singulas peragrando, quàm si vnus vrbs, quamquâ frequentissimâ, erudiendo populo incumberetur. Tum quia non Catholici tantum, sed pleriq; nobiliores, (etsi forensium negotiorum necessitate quater in anno sat multi Londinum commigrent) vt plurimû ruri habitant: Tum quoniam inter ciues & cõtentione alios legû studio deditos (quos duos ferè complectitur ciuitas, auiditate lucri oblectos) difficilior & minus gratus sermo inferitur de Religione, in qua non augendâ, sed perdendę propediem rei se ingerit cogitatio: Ac deniq; non tam frequentes habet rus obseruatores ædium; neq; vicinos tantâ insperatos malitiâ, vt non equius ferant Catholicorû nomen (à quibus plerumq; beneuolè habentur) quàm vbi quotidianâ calumniâ, fictis criminibus, immeritis supplicis in inuidiâ vocatur & nomen, & ipsa quam proficetur fides atq; disciplina. Distributis igitur inter se Prouincijs Londinû, tum hac, tum *Campiani* auocandi causâ, sub vesperâ à tergo relinquunt: decliui iam menselulio, per interualla deinde cum opportunû foret redituri. Quamuis verò apud congregatos Sacerdotes ea expoluissent mandata quæ ab *Euerardo* Generali acceperant, atque ad communem se fidei ac pietatis causam communibus armis promouendam venisse docuissent, nihil priuati animo gerentes nisi arctius ex voto vinculum atq; ex vinculo spẽ potentioris à Deo auxiliij; à cæteris vero regni negotijs se uero arceri præcepto; Quoniam tamen regionum Consiliorû administri nullum faciebât finem calumniandi quoscunq; propagandæ fidei conatus; & seditionis nomine infamandi tum cunctos qui è Seminarijs proficiscerentur Sacerdotes, tum eos præcipuè qui è Societate *Iesu* dicerentur, Hog(donio) (vbi de nocte constiterat) *Campianus* scripto digere omnẽ huius itineris rationem, eamq; amicis tradit Regio concilio tum offerendâ cum res postularet. Ac primû proficitur se sacris ordinibus initiatum, Societati etiâ *Iesu* nomẽ dedisse, vt honorû diuitiarumq; spe deposita, sub Christi vexillo militaret: Venisse Roma in Angliam ex præpositi *Generalis* decreto, eâ animi alacritate quâ in aliam quâcumq; Orbis Regionem profecturus fuisset, si *Generali* vilum esset. Profectionis causâ ac finem esse fidei Catholicæ conseruationẽ, propagationemq; per ea quę vniuersis vbiq; Sacerdotibus & cõmunia sunt & cunctis nota Sacramentorum prædicationisq; ministeria: Aliorum negotiorum procurationẽ ab instituto atq; ab animo suo alienâ esse, & Superiorum auctoritate seriõ interdictam. Postulare itaq; vt omni tumultuum concitandorû suspicione amotâ, potestas fiat ea quæ ad fidei dogmata spectant explicandi coram serenissima Regina, atq; ijs qui suæ maiestati sunt à consilij; apud Academicos etiam, atq; legû peritos. Causæ enim viribus consilium non dubitare quin apertissimis firmissimiq; atq; ex vnicuiq; generi proprijs fontibus haustis rationibus euiçturus sit, auctoritati legû, Patrû Theologorumq; sententijs, dignitati deniq; Regum atq; optimatum impudentissimè repugnare.

Epistola
Campiani
ad consilia
rios Re-
ginæ.

repugnate eam, quæ nuper inducta esset, credendi viuendique formam, isdem 1580.
 vero Catholicam euidentissimè comprobari; non vereri vnicum se cum do-
 ctissimo quoque super his committere, vel vnum cum omnibus congre-
 di, non ingenij viribus aut eruditionis copiâ arrogantem, sed inuictæ veritatis
 firmissimis munimentis armatum. Si horum nihil concedatur, precibusta-
 men acturum quotidie apud communem Deum vt meliorem eis injicere
 velit mentem, neque à salute dilectissimæ Patriæ promouenda cessaturum do-
 nec quàm plurimarum animarum lucrum fecerit, aut laboribus ipse suis, vel
 gladius tormentisue oppugnantium conficiatur. Hanc mentem esse totius So-
 cietatis, hunc animum eorum qui in Seminarijs trans mare educantur; quo-
 rum vota conatusq; nullæ machinationes elidere, frangere nullâ vis poterit.

XII His datis, albescente die in diuersa proficiscuntur. *Personio* Nort-
 hamtoniæ, Glocestriæ, Herefordiensium, Derbiensium, atque adiacentium
 regionum populi excolendi obtigere; Is scilicet, cui regendæ huius missionis
 cura commissa erat, propius Londino vt abesset, commercij omnis negotio-
 rumque Emporio. *Campianus* cum *Rudolpho* in remotiora contendit, Septen-
 trionalibus operam impendit. *Personium* lequebatur *Georgius Gilberti* pe-
 regrinationis periculorumque socius non parcus sumptuum, & ad famulan-
 tum officia non raro se demittens, nobili loco natus, & erecti animi iuuenis.
 Primus *Personio* Catholicas Assertiones docenti manus dedit *Gardinerus*
 Hogsdonij celebris inquilinus; atque idem *Ioannis Foxij* lectator olim dili-
 gentissimus, eius qui ex Waldensium, & Pauperum de Lugduno, & Hussita-
 rum, & Wicleffitarum, & anteriorum atque posteriorum hæreticorum ge-
 stis farraginem colligens, volumen ingens conflauit eorum qui inter hos ob-
 desertam atque profanatam Orthodoxam fidem à Catholico Magistratu in-
 commodi quidpiam passi sunt; opus integrum in mentes & dies distinctum,
 quò videlicet Indicem heterodoxorum Catholico Indici opponat, & indocto
 vel vltro cæcutienti populo suadeat, neque numero, neque constantiâ, neque
 confessione inferiores esse suæ sectæ homines; sæuitiâ verò (si dijs placet) Ca-
 tholicos esse superiores. Qui liber ex mandato Reginæ pari loco cum Biblijs
 Angliæ versis otianti festis diebus plebi legendus in singulis Templis exponi-
 tur, ferreâ, quam meretur, ligatus catenâ. At *Gardinerus* vt lucem ortho-
 dxæ fidei aspexit facillè vidit, neque consensum dici posse inter eos qui de nullo
 ferè conueniunt, præterquam quòd vnus capit in Ecclesia vniuersa au-
 thoritatem auersantur; neque constantiam rectè appellari eam quæ perspi-
 cuâ falsitate nititur obstinationem: Quod autem de numero heterodoxo-
 rum, de successu temporum, de antiquitate narrant, meras fabulas esse
 atque nugas: Catholicos verò aduersus hæreticos non sæuire, sed tueti sep-
 ta; novos homines iniuriâ aggredientes arcere; vi irrupentes vi repel-
 lete; prehenfos tenere, obstinatos plectere; plecti vero eos qui ipsius Christi
 voce lures & latrones pronunciantur, quoniam aliunde ascendunt, cu-
 jus crudelitatis esse poterit? præsertim cum non plectantur nisi qui te-
 fures

Quis pri-
 mus Personio
 dedec-
 rit manus.

Foxij Cæ-
 lendarium
 quale.